

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Рівненський державний гуманітарний університет

**ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА, СПОРТ І
РЕАБІЛІТАЦІЯ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ**

Збірник наукових праць

ВИПУСК 16

РІВНЕ – 2025

**Фізична культура, спорт і реабілітація в закладах освіти:
Збірник наукових праць. Рівне : ГО СОМ-ЦЕНТР, 2025.
Випуск 16. 316 с.**

У збірнику вміщено наукові праці викладачів, вчених, аспірантів, вчителів-методистів, вчителів-новаторів, здобувачів вищої освіти галузі фізичної культури та спорту України

Збірник статей буде корисним для вчителів і викладачів фізичного виховання, спортсменів, усіх, хто цікавиться сучасними проблемами розвитку фізичного виховання та спортивного тренування

Редакційна колегія:

доктор філософії, доцент Тетяна ГОГОЛЬ

кандидат педагогічних наук, доцент Анатолій КАШУБА

кандидат педагогічних наук, доцент Вадим КІНДРАТ

кандидат педагогічних наук, доцент Володимир КОВАЛЬСЬКИЙ

Відповідальність за інформаційну достовірність поданих матеріалів у наукових працях несуть автори публікацій

ЗМІСТ

Бутенко Т. В. ПСИХОЛОГІЧНА ПІДТРИМКА У СПОРТІ ТА ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ	8
Василюк В. М., Гаврилюк М. А. МЕТОДИКА ТРЕНУВАЛЬНОГО ЦИКЛУ ДЛЯ АМАТОРСЬКИХ ФУТБОЛЬНИХ КОМАНД З МЕТОЮ ПОКРАЩЕННЯ ТЕХНІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ГРАВЦІВ.....	28
Василюк В. М., Гаркавий А. О. СУЧАСНІ МЕТОДИ ТРЕНУВАННЯ УЧНІВ 13-15 РОКІВ ВПРАВАМИ ЄДИНОБОРСТВ	35
Василюк В. М., Корнецький В. С. ВИБРАНІ ПАРАМЕТРИ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНOSTІ У ЮНИХ ФУТБОЛІСТІВ В 12-14 РОКІВ.....	43
Василюк В. М., Михальчук С. М. ІНДИВІДУАЛІЗОВАНИЙ ПІДХІД У ТРЕНУВАННІ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ФУТБОЛІСТІВ НА СТАДІЇ ПОЧАТКОВОЇ СПЕЦІАЛІЗАЦІЇ.....	35
Василюк В. М., Плебанський В. І. УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВЛЕНOSTІ ТРЕНЕРІВ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ СПОРТИВНИХ ДИСЦИПЛІН.....	50
Власюк Г. І. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ НАПАДАЮЧОГО УДАРУ У ВОЛЕЙБОЛІ.....	56
Власюк Г. І., Войтина В. П. ЗМІСТОВНЕ НАПОВНЕННЯ САМОСТІЙНИХ ЗАНЯТЬ ФІЗИЧНОЮ КУЛЬТУРОЮ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	66
Власюк Г. І., Одарчук М. О. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ КООРДИНАЦІЙНИХ ЗДІБНОСТЕЙ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	75
Власюк Г. І., Сеньчук О. С. ЗНАЧЕННЯ РОЗВИТКУ ВИТРИВАЛОСТІ У ВОЛЕЙБОЛІ.....	82

Власюк Г. І., Сергійчук К. О. ЗАСТОСУВАННЯ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УКРОКАХ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ.....	92
Власюк Г. І., Ходорчук Б. В. ВИЗНАЧЕННЯ ЧИННИКІВ ВПЛИВУ НА ПРОФЕСІЙНУ-ПРИКЛАДНУ ФІЗИЧНУ ПІДГОТОВКУ.....	98
Гоголь Т. В. УПРАВЛІНСЬКІ ТА ЛОГІСТИЧНІ ПІДХОДИ В ОРГАНІЗАЦІЇ ТРЕНУВАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ.....	108
Давидюк І. В. ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ НА ОСНОВІ ПЕДАГОГІЧНИХ АСПЕКТІВ РЕФЛЕКСІЇ.....	116
Дутчак В. В. РОЗВИТОК ЗАГАЛЬНОЇ ВИТРИВАЛОСТІ У ТРЕНУВАННІ ЛЕГКОАТЛЕТІВ.....	122
Кашуба А. А., Вашай Д. Р. ФОРМУВАННЯ ТЕХНІЧНИХ НАВИЧОК ГРИ У СОФТБОЛ У ДІВЧАТ НА ЕТАПІ ПОПЕРЕДНЬОЇ БАЗОВОЇ ПІДГОТОВКИ.....	125
Кашуба А. А., Гаврильчик В. В. ЗНАЧЕННЯ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИХ ЧИННИКІВ У ПРОФЕСІЙНОМУ РОЗВИТКУ ТРЕНЕРА ДИТЯЧО-ЮНАЦЬКОГО СПОРТУ.....	129
Кашуба А. А., Іваницький Н. Я. ЗАСТОСУВАННЯ ЗАСОБІВ ЛЕГКОЇ АТЛЕТИКИ ДЛЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНOSTІ СТАРШОКЛАСНИКІВ, ЯКІ ЗАЙМАЮТЬСЯ ФУТБОЛОМ.....	138
Кашуба А. А., Омельчук В. П. ВПЛИВ РЕГУЛЯРНИХ ЗАНЯТЬ ФУТБОЛОМ НА МОРФОФУНКЦІОНАЛЬНИЙ СТАН ОРГАНІЗМУ ЧОЛОВІКІВ У ПЕРШОМУ ПЕРІОДІ ЗРІЛОГО ВІКУ.....	141
Ковальський В. В., Вишняк О. М. РОЗВИТОК СПЕЦІАЛЬНОЇ ПІДГОТОВЛЕНOSTІ ЮНИХ ВОЛЕЙБОЛІСТІВ У ПЕРІОД ПОПЕРЕДНЬОЇ БАЗОВОЇ ПІДГОТОВКИ	145

Ковальський В. В., Гуральчук В. В.	ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ФІЗИЧНОГО ЗДОРОВ'Я ЧОЛОВІКІВ ДРУГОГО ЗРІЛОГО ВІКУ ПІД ВПЛИВОМ ЗАНЯТЬ ОЗДОРОВЧИМ БІГОМ.....	154
Ковальський В. В., Древецький І. І.	ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ РОЗВИТКУ РУХОВИХ ЯКОСТЕЙ У ДІТЕЙ НУШ НА ЕТАПІ АДАПТАЦІЇ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ ДИФЕРЕНЦІАЛЬНОГО ПІДХОДУ	159
Ковальський В. В., Олексієвець О. О.	РОЗВИТОК МОТИВАЦІЇ ДО ФІЗИЧНОЇ АКТИВНОСТІ В УЧНІВ ЗЗСО СІЛЬСЬКОЇ МІСЦЕВОСТІ.....	163
Ковальський В. В., Трофимчук В. В.	ФОРМУВАННЯ КООРДИНАЦІЙНИХ УМІНЬ У ДІТЕЙ ПОЧАТКОВОГО РІВНЯ БАЗОВОЇ ОСВІТИ НУШ ЗА ДОПОМОГОЮ БАСКЕТБОЛУ ...	171
Панчук А. П., Гасянок М. А.	УДОСКОНАЛЕННЯ СПЕЦІАЛЬНОЇ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ СПОРТСМЕНІВ-ПОЖЕЖНИКІВ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	179
Панчук А. П., Панчук І. В., Грицаюк І. І.	УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ФІТНЕС-ТРЕНЕРА У МЕЖАХ СТВОРЕННЯ КОРПОРАТИВНОЇ КНИГИ СПОРТИВНОГО ЦЕНТРУ.....	184
Панчук А. П., Панчук І. В., Шеретюк Ю. В.	ВПЛИВ ФІТНЕС-ТРЕНУВАНЬ НА ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ СТАН ЖІНОК ДРУГОГО ЗРІЛОГО ВІКУ.....	192
Панчук А. П., Шилан М. В.	ЗАСТОСУВАННЯ ДІЯЛЬНІСНОГО ПІДХОДУ НА УРОКАХ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ В УМОВАХ НУШ.....	200
Панчук А. П., Ярмошук О. О., Ярош В. С.	ВПЛИВ АНАЛІТИКИ ДАНИХ НА ФОРМУВАННЯ ІГРОВИХ СТРАТЕГІЙ У КОМАНДНИХ ВИДАХ СПОРТУ.....	206
Семенович С. В., Мартинчук П. М.	ОСОБЛИВОСТІ ЕТАПУ ПОПЕРЕДНЬОЇ БАЗОВОЇ ПІДГОТОВКИ ТА СИСТЕМА	

КОНТРОЛЮ СПЕЦІАЛЬНОЇ ПІДГОТОВЛЕНOSTI ПАУЕРЛІФТЕРІВ.....	215
Семенович С. В., Сорочук Д. О. РОЛЬ ТРЕНЕРІВ У ВИХОВАННІ ЗДОРОВОЇ ПОВЕДІНКИ ЮНИХ СПОРТСМЕНІВ.....	227
Семенович С. В., Тарасюк О. І. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО СОЦІАЛІЗАЦІЇ ВЕТЕРАНІВ ВІЙНИ З ІНДВАЛІДНІСТЮ ЗА ДОПОМОГОЮ АДАПТИВНОГО СПОРТУ.....	234
Семенович С. В., Тимофіюк А. П. СОЦІАЛЬНА АДАПТАЦІЯ ВЕТЕРАНІВ ВІЙНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ ЗАСОБАМИ АДАПТИВНОГО СПОРТУ.....	240
Чалій Л. В. ТУРИЗМ ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ СВІДОМОСТІ ЗДОБУВАЧА ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	247
Чалій Л. В., Близнюк С. В. ВПЛИВ ЗАНЯТЬ У СЕКЦІЇ НА СТАН ЗДОРОВ'Я ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	255
Чалій Л. В., Лисенко Є. В. АНАЛІЗ СТРУКТУРИ КОМПЛЕКСНОЇ ПІДГОТОВКИ СПОРТСМЕНІВ У СПОРТИВНОМУ ОРІЄНТУВАННІ.....	265
Чалій Л. В., Холод Н. М. ОСОЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТРЕНЕРА У СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	270
Чалій Л. В., Шимко П. О. СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ТА УМОВИ ФУНКЦІОНУВАННЯ СПОРТИВНОГО ТУРИЗМУ (СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ, БЕЗПЕКОВІ, ЕКОЛОГІЧНІ, ЛОГІСТИЧНІ АСПЕКТИ).....	286
Шелюк В. О., Драганчук В. В. ПОКРАЩЕННЯ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ЮНИХ БОРЦІВ НА ПОЧАТКОВОМУ ЕТАПІ ТРЕНУВАНЬ.....	296
Шелюк В. О., Кібукевич В. В. ВДОСКОНАЛЕННЯ ФІЗИЧНИХ ЯКОСТЕЙ У ПІДЛІТКІВ ЗАСОБАМИ ВОЛЕЙБОЛУ	300

Шелюк В. О., Приходько А. В. ЗАНЯТТЯ БАСКЕТБОЛОМ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ФІЗИЧНИХ ЯКОСТЕЙ У ПІДЛІТКІВ 5-6 КЛАСІВ НУШ.....304

Шелюк В. О., Собчук О. М. АЛГОРИТМ ПОБУДОВИ ТРЕНУВАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ЮНИХ СТИБУНІВ У ДОВЖИНУ: ПЕДАГОГІЧНІ ТА ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ..308

Панчук А.П., канд. пед. наук, доцент
Шилан М. В., здобувачка ступеня в/о «Магістр» II курсу

ЗАСТОСУВАННЯ ДІЯЛЬНІСНОГО ПІДХОДУ НА УРОКАХ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ В УМОВАХ НУШ

Анотація. У статті розглянуто сучасні вимоги суспільства до системи освіти, які передбачають підвищення її якості, усунення освітніх розривів та забезпечення рівного доступу для всіх учнів. Наголошено на тому, що школа має формувати компетентних, ініціативних та відповідальних громадян, здатних до самостійного навчання, творчого мислення й ефективної взаємодії у різних життєвих ситуаціях. Зазначено, що впровадження компетентнісного та діяльнісного підходів стає ключовою умовою модернізації освітнього процесу в Новій українській школі.

Зроблено висновок, що діяльнісний підхід є дієвим інструментом модернізації фізичного виховання в НУШ, сприяє всебічному розвитку школярів і формуванню здатності застосовувати набуті знання у практичних ситуаціях, проте його ефективне впровадження потребує підготовки педагогів, нормативного забезпечення та оновлення матеріально-технічної бази.

Ключові слова: діяльнісний підхід, компетентнісне навчання, Нова українська школа (НУШ), фізична культура, освітня реформа.

Постановка проблеми. Сучасне суспільство висуває перед освітою вимоги покращення її якості, усунення освітніх прогалин та забезпечення рівного доступу до освіти для всіх учнів, незалежно від місця їхнього проживання.

В наш час, освіта повинна формувати самостійних, ініціативних і відповідальних громадян, які здатні ефективно співпрацювати для вирішення соціальних, економічних і виробничих проблем. Це вимагає розвитку особистісних якостей, творчих здібностей, навичок самостійного здобуття знань та вирішення проблем, здатності орієнтуватися в соціальному середовищі. Люди повинні вміти працювати з інформацією, освоювати нові технології, самостійно навчатися, знаходити та

застосовувати нові знання, а також володіти гнучким мисленням і здатністю швидко адаптуватися.

Ці завдання стали основою для реформування сучасної освіти, яка повинна готувати компетентних особистостей, здатних приймати правильні рішення в різних навчальних, життєвих та професійних ситуаціях. Тому одним із головних завдань сьогоdnішньої школи є впровадження компетентнісного підходу в навчальний процес, спрямованого на розвиток ключових компетенцій учнів через активні методи навчання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Діяльнісний підхід, як психолого-педагогічне явище, отримав теоретичне обґрунтування в роботах сучасних українських науковців Н. Бібик, Г. Бовсунівської, О. Пометун, В. Савицької, та інші.

Дослідники підкреслюють важливість активної участі учнів у навчальному процесі, орієнтуючи їх на розвиток практичних і ключових компетенцій, необхідних для ефективної діяльності в різних сферах життя. Цей підхід акцентує увагу на тому, щоб учні не тільки засвоювали знання, а й активно застосовували їх на практиці, розвиваючи важливі навички, які будуть корисні їм в реальному житті.

Питання реалізації діяльнісного підходу в навчанні також активно досліджуються в роботах Ю. Білової, В. Білик, І. Большакової, Т. Ніконенко, Т. Полонської, О. Роми, О. Шатило, О. Шаран та ін., які вивчають, як ідеї діяльнісного підходу можна ефективно впроваджувати у сучасну освітню практику для забезпечення більш якісного та практично орієнтованого навчання. У наукових публікаціях наголошується на необхідності внесення змін в освітній процес початкової школи на засадах діяльнісного підходу, впровадження якого покладається в першу чергу на вчителя. Відповідно виникає потреба в узагальненні підходів до визначення теоретичного змісту та практичної реалізації діяльнісного навчання в умовах компетентнісного навчання, що забезпечить продуктивне навчання підростаючого покоління в НУШ на уроках фізичною культурою.

Аналіз сучасної наукової та методичної літератури демонструє значну кількість досліджень, присвячених впровадженню освітньої реформи в галузь фізичного виховання. Зокрема, вивчались особливості фізичного виховання в умовах НУШ, питання формування ключових компетентностей (Л. Гриневич, 2016; С. Моїсєєв, С. Потеряйко, 2019; Н. Москаленко та ін., 2020; М. Лук'янченко, Р. Чопик, 2021; Р. Шиян, 2017), проблеми професійної готовності вчителів (О. Римар, А. Соловей та ін., 2020; Б. Цюпак, 2020), а також вибір ефективних засобів фізичного виховання [1–9]. Однак, незважаючи на значний теоретичний доробок, практичні аспекти впровадження реформи у навчальний процес висвітлено недостатньо.

Метою дослідження є теоретичне обґрунтування та практичне дослідження ефективності реалізації діяльнісного підходу в процесі формування ключових компетентностей на уроках фізичною культурою.

Методи дослідження. Аналіз і узагальнення наукових досліджень з проблеми діяльнісного підходу та розвитку ключових компетентностей на уроках фізичною культурою, а також вивчення ефективності різних навчальних підходів; систематизація результатів досліджень щодо успішності застосування цих підходів у навчальному процесі; вивчення методичних аспектів впровадження інтерактивних педагогічних технологій у навчання початкової школи.

Важливою складовою нової школи є створення умов для виявлення та реалізації ініціативи учнів. Позаурочна діяльність, участь у самоврядуванні та суспільно корисних проєктах забезпечують змістовне дозвілля та сприяють розвитку активної життєвої позиції школярів.

Варто підкреслити, що виховання дітей нового покоління триває під час будь-якої їх діяльності. У цьому контексті найбільш результативним є діяльнісний підхід, який поєднує пояснювально-ілюстративні та практичні компоненти освітнього процесу.

У таблиці 1 подано порівняльну характеристику двох методів - пояснювально-ілюстративного та діяльнісного - в організації навчання в НУШ.

Таблиця 1.

Порівняльна характеристика пояснювально-ілюстративного і діяльнісного методів навчання в освітньому процесі НУШ

Компоненти	Діяльнісний	Пояснювально-ілюстративний
Мета	В процесі обговорення забезпечується внутрішнє прийняття мети	Задається вчителем
Мотиви	Опора на внутрішні мотиви	Використовуються зовнішні мотиви
Засоби	Вибір здійснюється дітьми разом з вчителем	Вибір здійснюється педагогом
Дії діяльності	Варіативні, можливість індивідуального вибору	Інваріантні, передбачені вчителем
Результат	Позитивні внутрішні особистісні зміни	Рівень засвоєння знань

На думку О. І. Пометун, упровадження діяльнісного підходу в освітній процес НУШ потребує дотримання таких методичних рекомендацій: формування у дітей пізнавального інтересу та усвідомленої навчальної мети; – виконання учнями дій, спрямованих на засвоєння нових знань і вмінь; оволодіння способами дії, що забезпечують свідоме застосування отриманих знань; розвиток уміння контролювати власні дії як у процесі їх виконання, так і після завершення навчального завдання [9].

Значну роль у НУШ відіграє індивідуальний підхід, спрямований на розвиток творчого потенціалу кожного учня. Будь-яка діяльність повинна пробуджувати інтерес, адже саме зацікавленість є початковим етапом формування пізнавальної активності. У цьому віці вона часто виникає як емоційна реакція на новизну чи особливі враження від взаємодії з навколишнім середовищем [1].

На нашу думку, ефективно враховувати індивідуальні відмінності дітей допомагає внутрішня диференціація. Учитель поділяє учнів на групи за рівнем підготовленості, здібностями чи інтересами. Цим питанням присвячені роботи О. Бугайова, Р. Вондровської, В. Монахова, С. Логачевської, І. Чередова, М. Шахмаєва. Така форма роботи дозволяє врахувати темп діяльності кожного учня, забезпечує оптимальну складність завдань, підтримує самостійність, але потребує значних ресурсів з боку педагога.

Отже, діяльнісний підхід визначає загальну спрямованість освітнього процесу. На думку О. В.Москаль, він забезпечує всебічний розвиток кожного учня, урахування його індивідуальних особливостей, побудову персональної освітньої траєкторії та формування активної, усвідомленої участі в навчанні. Основний акцент переноситься з накопичення знань на становлення особистості та формування здатності застосовувати знання у практичних ситуаціях [5].

Предмет «Фізична культура» у НУШ базується на вимогах модельної навчальної програми, яка є логічним продовженням попередніх програм і має інваріантну та варіативну складові. Така структура є зручною для педагогів і добре інтегрується в освітній процес. Проте певні труднощі пов'язані з одночасним викладанням трьох–чотирьох варіативних модулів на одному уроці. Це ускладнює дотримання принципу безпеки та послідовності навчання, оскільки вчителю доводиться охоплювати занадто велику кількість різних рухових умінь за обмежений час.

Серед недоліків також варто виокремити відсутність кількісних показників контролю за якістю засвоєння рухових умінь та фізичних вправ. Скасування оцінювання за динаміку фізичних якостей і відміна орієнтовних нормативів може негативно позначитися на рівні фізичної підготовленості та загальному стані здоров'я учнів.

Проблемним залишається й питання інклюзивного навчання у фізичному вихованні. Виникають труднощі з визначенням категорій учнів з особливими освітніми потребами, оскільки не

зрозуміло, чи включаються до них діти з інвалідністю, чи йдеться також про учнів, віднесених до підготовчої або спеціальної медичних груп. Відсутні законодавчо визначені норми щодо роботи вчителя фізичної культури в інклюзивних класах, зокрема щодо взаємодії з асистентом учителя та розроблення індивідуально-корекційних програм.

Висновки. Освітня спільнота сьогодні зосереджена на формуванні педагога нового покоління та підвищенні престижу професії. Учитель, відкритий до інновацій, постійно працює над власним розвитком. Діяльнісний підхід передбачає перехід від традиційної моделі «знання як мета» до моделі формування поведінкових стратегій, адаптації їх до індивідуальних особливостей учня й уміння застосовувати отримані знання для розв'язання актуальних завдань сучасності.

Список використаних джерел

1. Беспалько О. С. Формування ключових компетентностей учнів початкових класів в умовах Нової української школи (НУШ). На Урок. 2023. URL: <https://naurok.com.ua/stattya-formuvannya-klyuchovih-kompetentnostey-uchniv-pochatkovih-klasiv-v-umovah-novo-ukra-nsko-shkoli-nush-377428.html>
2. Бовсунівська Г., Трохименко Т. Діяльнісний підхід як основа організації освітнього процесу в початковій школі. Житомирщина педагогічна № 2 (26) 2022.
3. Державний стандарт базової і повної загальної середньої освіти. Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1392-2011>.
4. Копосов П. Г. Нова українська школа: дидактичні особливості організації навчально-ігрової діяльності учнів 1–2 класів : навч.-метод. посіб. Харків : Вид-во «Фабула», 2021. 160 с.
5. Москаль О. В. Діяльнісний підхід як основа організації освітнього процесу в початковій школі : навч.-метод. посібн., 2019. 20 с.
6. Нова українська школа: poradnik dla vchytelja / під заг. ред. Бібік Н.М. К.: ТОВ «Видавничий дім «Плеяди», 2017. 206 с.
7. Овчарук О.В. Компетентнісний підхід в освіті:

Загальноєвропейські підходи. Інформаційні технології і засоби навчання. 2009. №5 (13). Режим доступу: <http://www.ime.edu-ua.net/em.htm>

8. Паркер Р., Томсен Б. Діяльнісний підхід у школі. Біллунд : LEGO Fonder, 2019. 75 с.

9. Пометун О.І. Діяльнісний підхід. Енциклопедія освіти. 2021. С. 250 - 251.

10. Laura H. Salganik, Dominique S. Rychen, Urs Moser, John W. Projects on Competencies in the OECD Context: Analysis of Theoretical and Conceptual Foundations, SFSO, OECD, ESSI, Neuchatel. 1999.

11. Raven J. Issues raised by the studies of competence (Chapter 12). In J. Raven & J. Stephenson (Eds.), Competence in the Learning Society. New York: Peter Lang. 2001.

Панчук А. П., канд. пед. наук, доцент
Ярмошук О. О., канд. наук з фіз. вих і спорту, доцент
Ярош В. С., здобувач ступеня в/о «Магістр» II курсу

ВПЛИВ АНАЛІТИКИ ДАНИХ НА ФОРМУВАННЯ ІГРОВИХ СТРАТЕГІЙ У КОМАНДНИХ ВИДАХ СПОРТУ

Анотація. Спортивна підготовка в Україні зазнала значної еволюції, що відображає як багату спортивну спадщину країни, так і її постійне прагнення до досконалості на світовій арені. Сучасний стан спортивної підготовки в Україні характеризується потужною інфраструктурою, великим резервом талантів та дедалі більшою інтеграцією інноваційних методів для підвищення результативності та конкурентоспроможності.

Система спортивної підготовки в Україні побудована на засадах, закладених ще за радянських часів, коли акцент робився на жорсткому фізичному вихованні та систематичних тренувальних методиках. Після здобуття незалежності Україна зберегла значну частину цієї структури, але водночас адаптувала та модернізувала її відповідно до сучасних світових стандартів. Українська спортивна інфраструктура складається з добре розвинених спортивних шкіл, клубів та національних тренувальних центрів, які разом сприяють розвитку спортсменів від початкового до вищого рівня. Незважаючи на економічні та